

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarum reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§.2. De Statu Clericali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Resp. 2. Aliam quoque Status in genere distinctionem
quâ dividitur in Statum perfectionis, & eum, qui
Status perfectionis; in Statu perfectionis esse dicuntur
se cum aliqua solemnitate obligant ad ea, quæ sunt per
fectionis, perpetuò sectanda; & tales sunt Episcopi & Religio
giosi, cum hoc tamen discrimine, quòd Episcopis per
conveniat tanquam *Perfectionibus*, ut loquitur S. Thomas
atque adeò hi supponantur perfectionem jam assecuti, & Reli
giosis verò tanquam perficiendis, seu in via ad perfe
ctionem constitutis attribuatur. Reliqui omnes non sunt
Statu perfectionis, uti clarè indicavit S. Dionysius c. 1. Et
Hier. dum ait: *Pontificum quidem ordo consummatus
& perfectivus; Sacerdotum autem illuminativus, &
ministrantium verò purgativus & discretivus est.*

III. Q. 3. *Quis ex his Statibus sit perfectior?*
Resp. cum S. Thoma q. 184. a. 7. & 8. primum Statum
ad dignitatem esse Episcopalem statum, quia, ut dicitur
iste jam supponitur actu perfectionem possidere. Primum
est Clericorum Sæcularium Curatorum, quia difficilius
bene conversari cum cura animarum in sæculo propter
riora pericula, & præterea officium omnium divinarum
vinissimum est cooperari Deo in salutem animarum. Se
tius denique est Religiosorum, qui Clerici non sunt, quia
marum curam non habent, si enim hæc habeant, tunc
solutè perfectior est censendus Religiosorum status, quia
in cura animarum æquivalent, & quoad ipsum statum
cujus se obligant ad perfectionem sectandam, digniores
lis existant. Inter ipsas autem Religiones ea est præferenda
alteri, quæ vel finem habet nobiliorem; vel certè, si finem
etiam eundem habet, aptiora saltem media adhibet ad hunc
talem consequendum. Unde communiter vita contemplati
va activæ, & mixta utriusque præfertur.

ARTICULUS II.

De Clericali Statu?

I. Q. 1. *Quid sit Clericalis Status?* Resp. eum
aliud esse, quàm talem statum, qui, ut ipsum nomen
sefert, in seipsum Domini assumptus, nec tamen ad reliquos

ta obligatus est; de hoc enim solo hic agitur, prout scilicet a Religioso statu distinguitur.

II. Q. 2. *Quotuplex sit Clericalis status?* Resp. In genere duplicem esse, *Curatum* scilicet seu animarum curantem; & non *Curatum*; quorum prior iterum subdividitur in Episcopalem, & non Episcopalem; & Episcopalem quidem in Papatum, Patriarchatum, Archiepiscopatum, & Episcopatum simplicem iterum dividitur; Non Episcopalis verò in Parochorum, Vicariorum, & Cooperariorum.

III. Q. 3. *An Curati Clerici licite possint Gregem suum deserere?* Resp. cum S. Augustino in ep. 180. ad Honorium ubi sic loquitur. *Fugiant de civitate in civitatem servati, quando eorum quisque à Persecutoribus specialiter persequitur, ut ab aliis, qui non ita quaruntur, non deseratur Greges. Cum autem omnium est commune periculum, hi, qui indigent, non deserantur ab his, quibus indigent. Si enim periculum est Nautam in tranquillitate navem deserere, quando periculum est suis.*

IV. Q. 4. *An Clerici Curati possint cum vel sine licentia Episcopi ad Religionem transire?* Resp. 1. Certum esse, cum licentia Episcopi id possint, cum nullo peculiari modo ad curam animarum obligentur, sicut ipsi Episcopi obligantur. Resp. 2. Quòd si quis non petita Episcopi licentia Religionem profiteatur bona fide ac pietatis, Studio, revocatus Episcopo non debere; secus foret, si ex levitate Religionem Ordinem fuisset amplexus, & Professionem necdum fecisset, uti ex Glossa in cap. Datae sunt q. 19. q. 2. colligitur.

V. Q. 5. *An Clericus Religionem ingressus, si Vicarius substitutus, tempore Novitatus gaudeat redditibus, qui Vicariis & Salaris Vicariis sunt superflui?* Resp. etsi, non potest cum Glossa in cap. beneficium. eos ad Ecclesiam, quæ habuit, pertinere; probabilius tamen Tanneum d. 6. q. 3. du. 5. n. 142. cum aliis docere, quòd ad ipsum Novitium pertineant.